

PADOMJU KULDĪCA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 68 (1957)

Svētdien, 1957. g. 9. jūnijā

13. gads

Latvijas PSR LIKUMS par rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas tālāku uzlabošanu

PSR Savienības Augstākās Padomes septītajā sesijā pieņemtais Likums „Par rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas tālāku uzlabošanu” atspoguļo visplašāko padomju tautas masu gribu, pilnīgi atbilst PSRS tautas saimniecības vēl straujākas attīstības uzdevumiem, tā mērķis ir tālāk paplašināt savienoto republiku tiesības saimnieciskajā celtniecībā.

Latvijas Padomju Socialistiskās Republikas darbaļaudis aktīvi piedalījās biedra N. S. Čruščova PSRS Augstākās Padomes septītajā sesijā nolasītā referāta tezu apspriešanā un vienprātīgi apņēma PSR Savienības Augstākās Padomes pieņemto Likumu „Par rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas tālāku uzlabošanu”.

Atzīmējot pieņemta Likuma milzīgo pozitīvo nozīmi materiālās ražošanas tālākā pieaugumā, tehniskā progresa attīstībā, iekšējo rezervju pilnīgākā izmantošanā un darba ražīguma pieaugumā rūpniecībā un celtniecībā un uz šā pamata mūsu republikas darbaļaudu labklājības tālākā celšanā, Latvijas PSR Augstākā Padome nolēma:

1. pants. Pieņemt Latvijas PSR Ministru Padomes priekšlikumu par viena ekonomiskā administratīvā rajona nodibināšanu Latvijas PSR teritorijas robežās.

2. pants. Rūpniecības un celtniecības vadīšanai Latvijas Padomju Socialistiskā Republikā izveidot Latvijas PSR Tautas saimniecības padomi.

3. pants. Latvijas PSR Tautas saimniecības padomi izveido Latvijas PSR Ministru Padome šādā sastāvā: Tautas saimniecības padomes priekšsēdētājs, priekšsēdētāja vietnieki un Tautas saimniecības padomes locekļi.

Noteikt, ka Latvijas PSR Tautas saimniecības padomes priekšsēdētājs ir Latvijas PSR Ministru Padomes Priekšsēdētāja pirmais vietnieks.

Tautas saimniecības padomes priekšsēdētāja vietniekus un atsevišķus locekļus pēc Latvijas PSR Ministru Padomes Priekšsēdētāja ieteikuma Latvijas PSR Augstākai Padomei var iecelt par ministriem un ietver Latvijas PSR Ministru Padomes sastāvā.

4. pants. Latvijas PSR Tautas saimniecības padome visā savā darbībā pakļauta tieši Latvijas PSR Ministru Padomei.

5. pants. Latvijas PSR Tautas saimniecības padomes strukturu apstiprina Latvijas PSR Ministru Padome.

6. pants. Latvijas PSR Tautas saimniecības padome savas kompetences ietvaros izdod lēmumus un rīkojumus, ievērojot un izpildot PSRS un Latvijas PSR likumus, kā arī PSRS Ministru Padomes un Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumus un rīkojumus.

Latvijas PSR Tautas saimniecības padomes lēmumus un rīkojumus var atcelt Latvijas PSR Ministru Padome.

7. pants. Sakarā ar rūpniecības un celtniecības vadīšanas pārkārtošanu likvidēt šādas Latvijas PSR koprepublikaniskās ministrijas:

- Būvmateriālu rūpniecības;
- Galas un piena produktu rūpniecības;
- Papīra un kokapstrādāšanas rūpniecības;
- Pārtikas preču rūpniecības;
- Vieglās rūpniecības;
- Zivju rūpniecības.

8. pants. Pārveidot republikaniskās Latvijas PSR kurināmā un vietējās rūpniecības un komunālās saimniecības ministrijas vienā republikaniskajā Latvijas PSR Komunālās un vietējās saimniecības ministrijā.

9. pants. Pārveidot koprepublikanisko Latvijas PSR Mežrūpniecības ministriju republikaniskajā Latvijas PSR Mežsaimniecības un mežrūpniecības ministrijā, ietverot šajā ministrijā Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijas Mežsaimniecības pārvaldi.

10. pants. Pārveidot koprepublikanisko Latvijas PSR Pilsētu un lauku celtniecības ministriju republikaniskajā Latvijas PSR Celtniecības ministrijā.

11. pants. Likvidēt Latvijas PSR Ministru Padomes Valsts celtniecības un arhitektūras komiteju.

12. pants. Likvidējamo ministriju pārzīpā esošos uzņēmumus un organizācijas nodot tieši Latvijas PSR Tautas saimniecības padomes un vietējo darbaļaudu deputātu Padomju pakļautībā.

13. pants. Nodot Latvijas PSR Tautas saimniecības padomes un vietējo darbaļaudu deputātu Padomju tiešā pakļautībā Latvijas PSR nerūpniecisko ministriju pārzīpā esošos uzņēmumus pēc Latvijas PSR Ministru Padomes apstiprināta saraksta.

14. pants. Uzdot Latvijas PSR Ministru Padomei saskaņā ar šo Likumu noteikt kārtību un termiņus, kādos nodot Latvijas PSR Tautas saimniecības padomes un vietējo darbaļaudu deputātu Padomju pārzīpā uzņēmumus un organizācijas, kā arī iekārtas, iezīvielas un citas vērtības, kas atrodas likvidējamo ministriju pārzīpā.

15. pants. Uzdot Latvijas PSR Ministru Padomei visā laikā nodrošināt no ministriju un resoru aparāta atbrīvojamo darbinieku iekārtošanu darbā, galvenokārt nosūtot viņus ražošanā, veltot viņiem nepieciešamo uzmanību un gādību.

16. pants. Izveidot Latvijas PSR Ministru Padomes Zinātniski pētniecisko komiteju, uzdotot tai par pienākumu pētīt Dzimtenes un aizrobes zinātnes un tehnikas, kā arī pirmindas ražošanas sasniegumus, plaši propagandēt šos sasniegumus, izdot zinātniski tehnisku literatūru un kontrolēt jaunās tehnikas attīstību un ieviešanu tautas saimniecībā.

17. pants. Uzdot Latvijas PSR Ministru Padomei izstrādāt un apstiprināt nolikumus: par Latvijas PSR Tautas saimniecības padomi un Latvijas PSR Ministru Padomes Zinātniski tehnisko komiteju.

18. pants. Noteikt, ka ar šo Likumu paredzētā rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas pārkārtošana jānobeidz līdz 1957. gada 1. jūlijam.

Latvijas PSR Augstākās Padomes
Prezīdija Priekšsēdētājs
K. Ozoliņš

Latvijas PSR Augstākās Padomes
Prezīdija Sekretārs
K. Gallis

PRASĀM AIZLIEGT kodolieroču tālāku ražošanu un izmēģināšanu

Arī Kuldīgas MRS kolektīvs atbalsta atoma un kodolieroču aizliegšanu.

Šajās dienās notika mehaniskās darbnīcas strādnieku un inženier tehnisko darbinieku mītiņš, kurā strādājošie asi uzstājās pret kodolieročiem, kuru lietošanas gadījumā pasaule piedzīvotu neredzētas šausmas. Mītiņā runāja mehaniskās darbnīcas vadītājs b. Semdžukovs, Gūtlands, Zeibarts, Kuzņecovs.

3. jūnijā sapulce notika arī meža meistara Jansona iecirknī. Celtna vadītājs b. Stepanovs sapulcē sacīja:

— Es atbalstu valdības aicinājumu par kodolieroču aizliegšanu un apsolos dot valstij vēl vairāk kokmateriālu. Pēc tam dedzīgi runāja b. Osis, Riksis un Jansons. Vakar līdzīgas sapulces notika Užavas pārkrāšanas bazē, meža meistara Grinberga iecirknī un Sproga brigādē.
R. Veldze

Gurķi jau ienākušies

Jau tad, kad pakškos vēl sprēgāja sals un zemi klāja sniega sega, kolchoza „Spars” siltumnīcās valdīja liela rosme. Tur dārzniece Marija Linīna ar Emīliju Janvari un vēl citām siltumnīcas strādniecēm aplaistīja gurķu un tomātu dēstus, kas bija varenī sazēlušies. Sadīguši

bija arī salāti, redīsi. Pēc pāris nedēļām Alsungas strādnieku ciemata un Kuldīgas iedzīvotāji tos varēja iegādāties kolchoznieku tirgū.

Nedaudz vēlāk siltumnīcā sāka zaļot vairāk nekā desmit tūkstoši kāpostu un citi dažādie dārzāju dēsti.

Maija beigās alsundznieki un kuldīdznieki varēja jau iegādāties kolchoza siltumnīcā izaudzētos gurķus. Pašreiz tur valda īt sevišķa rosme. Turpat metru augstumā izstiepušies tomāti zied jau 3. posmā.

mā, kamēr apakšējās pazemes nogatavojas vairāku simtu gramu smagie augļi. Agrī dārzeņi ir izvietoti ne tikai abās siltumnīcās, bet arī daudzās lecektis zem 260 logiem.

Kā pastāsta kolchoza agrotehniķe un priekšsēdētāja b. Dundurs, tad šogad, tāpat kā iepriekšējos gados, dārzkopības brigades laudis 5 ha platībā audzēs dažādas dārzeņu kultūras. Tā 0,6 ha lielu platību aizņems gurķu stādījumi, 3,6 ha platībā jau iedēstīti kāpostu dēsti. Pa 0,2 ha aizņems galda bietes un tomāti, bet burkāni iesēti 0,3 ha platībā.

Lielāku daudzumu tomātu dēstu kolchozs ir pārdevis arī kolchoznieku tirgū.

Ja pagājušajā gadā kolchoza dārzkopības brigade deva 60 tūkstoš rubļu ienākuma, tad šogad minētā brigade kolchozam sola daudz lielākus ienākumus.

A. Pētersons

Atteļos: (augšā) dārzkopības brigades strādnieks Pēteris Zemītis novāc kārtējo gurķu ražu nosūtīšanai uz tirgu, (apakšā) kolchozniece Klāra Artemjeva aplaista lecektis tomātus.

Tuvākajos gados panāksim ASV gaļas, sviesta un piena ražošanā uz vienu iedzīvotāju!

Ceļam piena izslaukumus

Ja iepriekšējos gados nevarējām lepoties ar kaut cik ievērojamiem panākumiem piensaimniecībā, tad jo stingrus pamatus šajā visizdevīgākajā saimniecības nozarē likām pagājušajā gadā. Ievērojami paplašinājām ābeliņu un citu zālāju sējumus, kā arī ierīkojām kultivētās ganības. Rezultāti neizpalika. Jau 1956. gadā piena izslaukumus no govīm cēlām par 201 kg, vai no katras govīm izslaucām pa 1780 kg.

Šajā gadā ieplānojam no katras govīm izslaukt 1900 kg piena. Taču esmu pārliecināts, ka mūsu kolchoza lopkopes — slaucējas, atbildot uz b. Čruščova aicinājumu — tuvākajos gados panākt ASV gaļas, sviesta, piena ražošanā uz vienu iedzīvotāju, jau šogad izpildīs apņemšanos iegūt no govīm vismaz 2000 kg piena, tas ir, uz 100 ha aramzemes ražosim ap 160 cmt piena, bet 1960. gadā piena iegūvi esam paredzējuši turpat dubultot.

Lai savus plānus ne tikai izpildītu, bet pat pārsniegtu, tad galveno vērību veltam stabilas lopbarības bāzes nostiprināšanai vasaras periodā.

Tā pašreiz ganību periodā I kompleksā brigādē visas 64 govīm ganās kultivētajos zālajos. 24 ha platību esam sadalījuši 5 aplokos. Izmantodami pakāpenisku noganīšanu (katrā aplokā ganām 3—4 dienas), govīm vienmēr saņem pārpilnībā sulīgu un labu ganību zāli. Lai atvieglotu gana darbu, tad aplokos govīm ganām ar elektrisko ganu. Elektroenerģiju tas saņem nevis no baterijas, bet ar speciāla transformatora palīdzību tieši no strāvas tīkla.

Papildus kūti govīm vēl saņem neierobežotā daudzumā

Attēlā: viens no vecākajiem kolchoza ganiem Krišs Gūtmanis.

rudzu zelmeni, kā arī minerālvienas un pa 1 kg dienā spēkbarību.

Līdzīgas barības devas saņem arī II kompleksā brigādes ganāmpulks. Ganībās netrūkst arī laba dzeramā ūdens. Tādēļ, neskatoties uz to, ka vairākas govīm mums nav atnesušas, kolchozā vidējais piena izslaukums dienā sasniedz 10 litrus. Mūsu labākā slaucēja Katrine Lipsne, kura šā gada piecos mēnešos jau izslaukusi no katras grupas govīm ap 800 kg piena, tagad dienā iegūst pa 12—20 kg piena no govīm. No viņas neatpaliek II kompleksā brigādes slaucēja Anna Novica. Viņa trīs mēnešus pēc kārtas lopkopju socialistiskajā sacensībā iecēlta kolchoza ceļojošo sarkano karodziņu „Labākai slaucējai”. Pa 12 kg piena vidēji no katras savas grupas govīm izslauc arī Anna Gebauere, Lūcija Blūma un citas.

Līdzšinējie sasniegumi piena izslaukumu celšanā vēl nebūt nav galīgā robeža, jo tie no dienas dienā pieaug.

Pašreiz sāk izbeigties rudzu zeltmeņa piebarošanas periods. Taču mēs esam parūpējušies,

lai pēc iespējas ātrāk govīm saņemtu citas zaļās konveijera kultūras. Tā jau 5. aprīlī iesējām viķauzu mīstru 4 ha platībā. Tas tagad jau labi paaudzies un drīz to varēs izbarot. Arī maijā viķauzas kā I tā II brigādē ir iesētas lielākā platībā.

Pašas lopkopes no dienas dienā rūpīgi kopj piefermas laucīņus. Šajos laucīņos pagājušajā gadā slaucēja K. Lipsne izaudzēja 10 t saknes, bet Likma un Lūcija Blūmas — pa 16 t katra. Ap 10 t saknes izaudzēja arī pārējās lopkopes.

Šogad K. Lipsne, Lūcija un Likma Blūmas un vēl dažas lopkopes apkopj piefermas laukus 1 ha platībā, bet pārējās lopkopes — 0,6 ha.

Sākot ar šo gadu, esam panākuši, ka turpat 100 procentīgi likvidēta govju ālavība, bet ar nākošo — 1958. gadu būsim izveidojuši jau šķirnes ganāmpulku.

Viss minētais liecina, ka mūsu kolchoza ļaudis jo stingri apņēmies no dienas dienā dotaizvien vairāk piena mūsu Dzimtenes iedzīvotājiem.

V. Leimanis, kolchoza „Traktorists” priekšsēdētājs

37 centnerus cūkgaļas uz 100 ha aramzemes

Lisenko vārdā nosauktā kolchoza cūkkopji jau pagājušajā gadā guvu pirmos panākumus bekonu audzēšanā. Pērn izaudzēja ap 60 bekonu un uz 100 ha aramzemes ražoja 21 centneru cūkgaļas. Taču šogad kolchoza valdei un lopkopjiem ir daudz plašākas ieceres. Viņi apņēmies uz katrām 100 ha aramzemes ražot 37 centnerus cūkgaļas. Ka kolchozā izvēsta nopietna cīņa par šo saistību izpildi, liecina jau līdz šim veiktie pasākumi, sevišķi bekonu audzēšanā. 105 bekonam atlasītie sivēni pašreiz ir 30—40 kg dzīvsvarā, bet 100 sasnējuši ap 20 kg dzīvsvaru. 50 sivēnus tikai nesen atlasīja bekonam. Tādējādi jau pašreiz bekonam atlasīti 255 sivēni. Tie nodoti cūkkopju bb. Hībneres un Bakanavskaites kopšanā, kuras jau pērn guva labus panākumus bekonu audzēšanā. Taču pavisam kolchozā paredz šogad nobarot ap 400 bekonu.

Nav noslēpums, ka labus bekonus un tāpat arī spēkā cūkas var iegūt tikai no veselīgiem un labi attīstītiem sivēniem. Tāpēc kolchozā daudz rūpju veltī sivēnu māšu kopšanai. Nesamazinot parasto barības devu, sivēnu mātes ik dienas laiž ganībās — āboliņa laukos līdz 8 stundām dienā. Sivēnu māšu ganīšanai nozīmēts gans — kolchozniece Ma-

rija Salniņa. No 49 sivēnu mātēm šogad saņemti turpat 400 sivēni, visi tie ir labi attīstīti un moži.

Jau iepriekšējos gados kolchozā pārliecinājas, ka ļoti vērtīgs izbarošanai cūkām ir vitamīnsiens. Tāpēc arī šogad izraudzīta platība vitamīnsiena iegūšanai, kuru tuvākajās dienās ievāks.

A. Celma

Attēlā: Līze Salniņa gana cūkas.

Interesanta ekskursija

Mēs, Kuldīgas pilsētas 2. septiņgadīgās skolas 6.-a klases skolēni tiesības braukt ekskursijā iecēlām starpklašu konkursā kā labākā klase disciplīnas ziņā skolā.

Ekskursijā braucām 47 skolēni klases audzinātāja Rulļa un skolotāju Reķes, Rutkas un Rubauska pavadībā. 29. maijā agrā rītā mēs bijām skolā un ar nepacietību gaidījām pienākam autobusus. Tieši 8.30 pie skolas pienāca 2 autobusi. Mēs liksmi un priecīgi ieņēmām vietas, lai dotos ceļā.

Vispirms braucām uz Ventspili. Tur apskatījām jūru, ostu, zivju un konservu apstrādāšanas kombinātu un citas ievērojamākās vietas Ventspilī. No Ventspils devāmies uz Usmu. Apskatījām Usmas ezeru. Ar motorlaivu braucām pāri Usmas ezeram uz Moricu salu. Pārnakšojām Usmas septiņgadīgās skolas internatā.

Otrā rītā ceļojumu turpinājām uz Talsiem. Talsos apskatījām pilsētas parku un pilskalnu.

No Talsiem devāmies uz Sabili. Sabilē apskatījām vīna kalnu, kur kalna dienvidu nogāzē vīnogas aug brīvā dabā, kā arī Sabiles pilskalnu. No Sabiles mūsu ceļojuma maršruts bija uz padomju saimniecību „Valdeķi”. Tā ir viena no ievērojamākām padomju saim-

niecībām republikā. Tās galvenā nozare ir cūkkopība.

Apskatījuši padomju saimniecību „Valdeķi”, braucām tālāk uz dārzkopības izmēģinājumu un selekcijas staciju „Pūri”. Tur mūs iepazīstināja ar augļu koku un ogulāju šķirnēm, pastāstīja, kuras šķirnes vislabākās un dod augstāko ražu. No Pūres devāmies uz Jelgavu. Tur apskatījām Jelgavas pili, kura kara laikā stipri cietusi un tagad tiek atjaunota.

30. maija vakarā no Jelgavas braucām uz Dobeli. Pārnakšojām Dobeles vidusskolā.

31. maija rītā apskatījām Dobeli, Dobeles pilskalnu un senās ordeņa pils drupas.

No Dobeles mūsu ceļa turpinājums bija uz Brocēniem. Brocēnos apskatījām cementa ražošanu. No Brocēniem caur Saldu atgriezāmies Kuldīgā.

Pēc garā mācību gada ekskursija mums sagādāja daudz prieka un patīkamu brīžu, jo bija dota iespēja apskatīt mūsu republikas skaistākās vietas, iepazīties ar rūpniecību un to darbību.

Ekskursija mums deva daudz lietderīga un pamācoša, paplašinājām savas zināšanas ģeogrāfijā, vēsturē un botānikā.

B. Drīviņa,
6.-a klases vecākā

MUMS RAKSTA

Komjaunieši, to nedrīkst aizmirst!

Republikaniskajā presē vairākkārt ievietoti materiāli par to, ka dažas sabiedriskās organizācijas un vietējās Darbaļaužu deputātu padomes maz rūpējas par revolucionāru un padomju patriotu kapiem. Arī mūsu rajonā var redzēt šādas neapkopas kapu kopīņas.

Pirms dažiem gadiem Kuršas ciema „Kaupe” kapos tika apglabāts mirušais kolchoza „Cīņa” komjaunatnes pirmorganizācijas sekretars Ķimenis. Viņš enerģiski piedalījās kolchoza „Cīņa” saimnieciskā nostiprināšanā, noorganizēja un vadīja komjaunatnes pirm-

organizāciju. Toreiz visi komjaunieši viņu mīlēja un cienāja. Uz kapiem viņu pavadīja svinīgi, bet tas arī bija viss. Neviens to vairs neatceras. Viņa kapu kopīņa ir ieaugusi nezālēs. Vēl daži gadi un kapa kopīņas vietu vairs neredzēs.

Ķimenis uz Kuršas ciemu bija atbraucis no Itālijas. Šeit nav viņa tuvinieku, un tāpēc kolchoza „Cīņa” komjauniešiem ir pienākums savā bijušā pirmorganizācijas sekretara atdusas vietu uzturēt kārtībā.

K. Liķis

Nolaidīga rīcība

3. jūnijā pulksten 15.20 vajadzēja ierasties darbā ūdensdarza cehā strādniekam Albertam Kraftam. Tomēr minētajā laikā Krafts darbā neieradās. Nākamajā dienā viņš atnesa izziņu ar pilsētas poliklinikas trijstūra spiedogu, kurā apliecināts, ka šajā laikā Krafts apmeklēja polikliniku. Zem izziņas bija ārsta Akera paraksts.

Kad noskaidroja, izrādījās, ka pilsonis Krafts 3. jūnijā

nemaz nav bijis poliklinikā. Mēdz teikt, ka meliem īsas kājas. Tā iznāca arī šoreiz. Pēc vairāku liecinieku apgalvojumiem Alberts Krafts 3. jūnijā piedalījies iedzēšanās ārstes Tarases dzīvoklī Gvardes ielā № 5.

Rodas jautājums — kā dabūta fiktīvā izziņa?

M. Matute,
finieru fabrikas „Vulkans” kadru daļas vadītāja

Cik ilgi tā turpināsies?

Saka, ka patērētāju biedrībā visi mīlot skaistu apkārtni. Tas tomēr nav tiesa. Par to visskaidrāk pārliecinājušies Ļepina ielas № 19 iedzīvotāji.

Tieši pie šīs mājas sētas patērētāju biedrība izraudzījusi vietu ledus uzglabāšanai. Tas viss būtu labi — ledus nepie-

ciešams, bet... zāgu skaidu kaudze nav apmierinājusies ar „savu teritoriju”, apgāzusi žogu un apdraud minētās mājas dārziņus. Izgāstie žoga posmi sabojā visa pagalma izskatu. Toties patērētāju biedrībā neviens par to neuztraucas.

Iedzīvotāji

LIELĀ OKTOBRA 40. GADADIENU SAGAITOT

VULKANIEŠI SAISTĪBAS PILDA GODAM

Tāpat kā visas mūsu padomju zemes darbaļaudis, arī finieru fabrikas „Vulkans” kolektīvs pieņēmis socialistiskās sacensības saistības par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai. Līdz 10. decembrim tas apsolījis izpildīt gada plānu un līdz gada beigām dot virs plāna 4000 kbm galdnieku plašu, 300 kbm finieru, salīdzinot ar iepriekšējo gadu par 4 procentiem paaugstināt darba ražīgumu, ietaupīt 250 kbm balķu, 7000 t kurināmā, 20 tūkstoš kilovat elektroenerģijas. Kādas sekmes vulkanieši guvuši saistību izpildē?

— Maija plānu kolektīvs veicis par 130 procentiem, — stāsta fabrikas galvenais inženieris b. Vanags. — Piecu mēnešu uzdevums izpildīts par 126 procentiem. Virs plāna piecos mēnešos esam ražojuši 2000 kubikmetru galdnieku plašu un 300 kubikmetru finiera. Galdnieku plates pagaidām ražojam vienīgi republikā. Tās galvenokārt izmanto republikas labākās mēbeļu fabrikas, Maskavas un Leningradas mēbeļu ražotāji, rūpnīca VEF radiouztvērtību un radiolu ražošanai. Par mūsu galdnieku platēm vēl neviens nav sūdzējies.

Uz jautājumu, kuri paš-

reiz ir labākie ceči, b. Vanags atbild:

— Šoreiz pastāstiet rajona avīzes lasītājiem par zāģētavas kolektīva darbu. Šis kolektīvs sekmīgi cīnās par socialistiskās sacensības saistību izpildi darba ražīguma paaugstināšanā.

...Zāģētava strādā trijās maiņās. Pēc plāna tai ik dienas jānodod 70 kbm dēļu. Jau šā gada janvārī zāģētava izlaida 75 kbm dēļu dienā, bet maijā — 85 kbm. Maija uzdevumu zāģētavas laudis izpildīja par 150 procentiem. Darba ražīgums vēl nepārtraukti pieaug. Kaut gan pēdējā laikā saņemtie kluči atkal ir stipri šķembaini, 5. jūnijā zāģētava deva 97 kbm dēļu.

Kā tad šādi rezultāti sasniegti?

Pagājušā gadā fabrika saņēma jauna tipa mūsu zemē ražotu gateri RD-75. Ja ar veco gateri varēja sazāģēt balķus nerēsnākus kā 56 cm diametrā, tad ar jauno gateri var sazāģēt ap 75 cm diametrā. Jo lielākus balķus iespējams laist caur gateri, jo ātrāk darbs veicas un var dot vairāk dēļu ik brīdī.

— Apgūt jaunā tipa gatera vadīšanu un apkalpošanu nebija nemaz tik viegli, — saka b. Vanags. — Tomēr

gatera vadītājiem biedriem Gotfridsonam un Šlakorciņam netrūka grības un izdarības. Tagad šī māka ir apgūta, un darbs noris bez sarežģījumiem. Tas arī ir viens no iemesliem, kādēļ bija iespējams paaugstināt darba ražīgumu.

Biedrs Vanags vēl pastāsta, ka finieru fabrikas „Vulkans” zāģētava ir viena no mechanizētākām zāģētavām visā republikā. Smagais roku darbs šeit gandrīz izskausts. Balķus ar tā saucamo bezgalīgo ķēdi — vilcēju, ko darbina ar zobrata palīdzību, piegādā zāģētavā. Arī zāģētavas gatavo produkciju — dēļus tūlīt no gatera mechanizētā veidā aizgādā uz žāvētavu. Ar mehānismu palīdzību novāc arī atkritumus. Daļu ruplāko atkritumu turpat ar īpašu ripzāģi pārstrādā dēļi. Tos atkritumus, ko izmanto fabrikas katlu mājā, turpat iespējams sasmalcināt.

Ja finieru fabrikas „Vulkans” kolektīvs ik dienas gūst labākus un labākus panākumus socialistiskās sacensības saistību izpildē par godu Lielajam Oktobrim, tad šeit lielu ieguldījumu dod arī zāģētavas laudis.

V. Kļava

Pirms 40 gadiem

Sarkanā gvarde 1917. gadā

Lielā loma cīņā par Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas uzvaru bija Sarkanajai gvardei.

Strādnieku apbruņošanas un bruņotu vienību nodināšanas pieredze, kas radās 1905. gadā, ātri tika izmantota rūpniecību draudzinu un pirmo Sarkanās gvardes vienību radīšanā 1917. gada februārī — cīņas dienās par cara patvaldības gāšanu. Daudzās pilsētās, uzņēmumos, bet vispirms — lielajās rūpniecības un fabrikās radās bruņotas strādnieku vienības — strādnieku milicija. Šīs vienības bija galvenais kodols nākošajai Sarkanajai gvardei. Lielās rūpniecības pilsētās, piemēram, Petrogradā, tās apvienojās strādnieku gvardes rajona vienībās.

1917. gada 17. (30.) aprīlī Petrogradā notika fabriku, rūpniecības kaujas draudzinu delegātu sapulce, vēlta Sarkanās gvardes nodibināšanai. Sapulce griežas ar uzsaukumu pie visiem Petrogradas strādniekiem. Viņa aicināja strādniekus organizēt Sarkanās gvardes vienības. 29. aprīļa (12. maija) „Pravdas” numurā tika publicēts „Strādnieku gvardes statutu projekts”, kurā bija teikts, ka

strādnieku gvarde par savu uzdevumu izvirza cīņu ar kontrrevolucionāriem, prettautas elementiem, visu strādnieku šķiras iekarojumu aizstāvēšanu ar ieročiem rokās.

Strādnieki organizēja bruņotas vienības, neskatoties uz Pagaidu valdības aizliegumu. Līdz 1917. gada beigām visās lielajās pilsētās un rūpniecības centros bija savas Sarkanās gvardes. Ar to organizēšanu nodarbojās bolševiku partijas rajona komitejas.

Lielā loma Sarkanās gvardes organizēšanā un apmācīšanā bija militārajai komitejai pie partijas CK, kas no karaspēka daļām pieaicināja spēkus sarkangvardiešu apmācīšanai.

Sarkanās gvardes augšana 1917. gadā gāja kopsolī ar vispārējo strādnieku kustību valstī: aprīļa un jūnija demonstrācijas, cīņa ar korpiļoviešiem, Oktobra sagatavošanas dienas — tās bija ceļi zīmes Sarkanās gvardes organizēšanā, kādēļ V. I. Lēņins pamatoti norādīja, ka sarkangvardieši veica svarīgu un vēsturisku darbu darbaļaužu un ekspluatēto atbrīvošanā no ekspluatatoru jūga.

Attēlā: sarkanie gvardi 1917. gada oktobra dienās.
(TASS fotokronika)

Vissavienības lauksaimniecības izstāde

2. jūnijā atklāja 1957. gada Vissavienības lauksaimniecības izstādi.

Šogad mūsu zemes tautas un visa progresīvā cilvēce atzīmē Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu. 1917. gada pasaulvēsturiskās uzvaras dzīlās sekas spilgti atspoguļojas gan izstādes — šās lieliskās pirmrindnieku pieredzes skolas noformējumā, gan arī tās saturā.

Tāpat kā iepriekšējos gados izstādē ir redzami kolchozu, mašīnu-traktoru stacijas un padomju saimniecību lielle panākumi pēc PSKP CK 1953. gada septembra plenuma, kas iezīmēja lauksaimnieciskās ražošanas strauju augšupeju. Daudzos republiku un joslu paviljonos ir parādīts, kā kolchozi, mašīnu-traktoru stacijas, padomju saimniecības un apgabali pilda savas paaugstinātās saistības. Sakarā ar to izstādē tiek daudz plašāk atspoguļoti konkrēti saimniecību panākumi un darba pieredze. Izstādē pārstāvētas vairāk nekā 1400 saimniecības un organizācijas.

Daži pirmrindnieki kolchozi un padomju saimniecības parāda savu zemkopības sistemu, kas nodrošina augstas un stabilas lauksaimniecības kultūru ražas. Kā piemēru var minēt stendu, kas veltīts Lēņin-

gradas apgabala kolchozom „Lēņinskij putj”. Sekojot PSKP CK norādījumiem, šis kolchozs pēdējos trīs gados guvis labus panākumus. Ieviešot pareizu augu seku, visu kultūru raža tā laukos ar katru gadu palielinās. Caurmēra ražas kolchozā „Lēņinskij putj” ir ievērojami augstākas nekā citos rajona kolchozos. Tas iegūst no hektara par 3 — 4 centneriem graudaugu, 15—20 centneriem daudzgadīgo zāļu un 70—80 centneriem kartupeļu vairāk nekā pārējie rajona lauksaimniecības arteji.

1957. gada izstādē uzlabotas metodes un veidi, kā parādīt lauksaimniecības panākumus, piemēram, grozīta augkopības sasniegumu demonstrēšanas kārtība.

Izstādes galvenā komiteja noteikusi, ka kolchoziem, padomju saimniecībām un lauksaimniecības pirmrindniekiem, kas izaudzējuši un nosūtījuši uz izstādi teicamus eksponātus, piešķirs diplomus, apliecības, atestatus un premijas, kā arī VLI medaļas.

Kad mūsu zemē masveidīgi sāks novākt vienas vai otras kultūras ražu, izstāde to atspoguļos ar šā gada ražas eksponātiem. Šajā nolūkā Vissavienības lauksaimniecības izstādes teritorijā rīkos augļu un ogu nedēļu, dārzu un

kartupeļu nedēļu, kukuruzas nedēļu, puķu nedēļu utt.

Daudz ko jaunu šogad var redzēt arī lopkopības paviljonos. Pēc jaunajiem noteikumiem izstādes čempionu nosaukumus iegūs tie mājlopi, kas būs pārsnieguši iepriekšējo sezonu produktivitātes un attīstības rādītājus. Daudz vairāk lopu demonstrē izstādes arenā. Izstādē būs organizēta arī šķirnes lopu pārdošana.

Lielas pārmaiņas notikušas lauksaimniecības mehanizācijas un elektrifikācijas nodalījumā. Šā nodalījuma stendi ir paši spilgtākie un interesantākie. Tajos ļoti labi parādīta labāko mūsu zemes mašīnu-traktoru staciju, traktorbrigāžu un izcilāko mehanizatoru pieredze. Stendu ekspozīcijās skaidri atspoguļoti ceļi, kā samazināt darba un līdzekļu patēriņš uz vienu centneru naturmaksas par MTS veikto darbu.

Lauksaimnieciskās ražošanas mehanizācijas skate koncentrēta galvenokārt paviljonā „MTS centrs”, kas ir viens no lielākajiem izstādē. Tajā daudzi stendi veltīti saimnieciskā aprēķina ieviešanai mašīnu-traktoru stacijās, traktorbrigādēs, autogaražās, remontdarbnīcās un citur.

Efektu, kas panākams, ieviešot traktoru un lauksaim-

niecības mašīnu tehnisko kopšanu un remontēšanu cauru gadu, spilgti parāda Kurganas apgabala Poņkinas mašīnu-traktoru stacijai veltītais stends. 1956. gadā pārejot uz nepārtraukto grafiku, mašīnu-traktoru stacijā uzlabojies mašīnu tehniskais stāvoklis, garāks kļuvis starpremonta laiks un cēlies darba ražīgums. 1954. gadā izstrāde ar 15 zirgspēku traktoru bija 595 hektari mīkstajā arumā, bet 1956. gadā — 643 hektari.

1957. gada izstādē demonstrēti vairāki moderno traktoru, sējmašīnu un augsnes apstrādāšanas mašīnu, labības un tehnisko kultūru kombainu, kā arī daudzu citu mašīnu paraugi. Paviljonā „MTS centrs” un tā atklātajos laukumos vien demonstrētas 395 šādas mašīnas un vairāk nekā 3.170 dažādu darbāldu, remontēšanas iekārtu, mērīšanas un citu aparātu. Lai mašīnas un rīkus parādītu darbā, ierīkots speciāls laukums. Tur darba procesā demonstrē 45 dažādas mašīnas, galvenokārt uzkabīnāmās.

Šogad izstādē ielūgs izcilākos mehanizatorus un citus

lauksaimnieciskās ražošanas meistarus, kas pastāstīs par eksponātiem, tai skaitā arī par mašīnām.

Pirmo reizi iekārtots speciāls nodalījums, kurā izstādīti lauksaimniecības racionalizatoru un izgudrotāju labākie darbi. Sevišķi interesanti ir labības kombainu, kā arī labības dalītai novākšanai paredzēto mašīnu uzlabojumi, ko izdarījuši novatori. Interesi saista arī uzlabotās mašīnas graudu tīrīšanai un šķirošanai, kā arī citi mehānismi, kas uzlaboti un pilnveidoti mašīnu-traktoru stacijās, traktorbrigādēs un lopkopības lermās.

Izstādes apskates laikā ekskursantu grupām šogad pagarināts līdz desmit dienām. Tas kopā ar izstādes darba formu un metožu uzlabošanu dos lauku darbaļaudīm iespēju vēl efektīvāk un dziļāk iepazīties ar Vissavienības lauksaimniecības izstādē atspoguļoto pirmrindnieku pieredzi.

G. Grigorenko,
paviljona „MTS centrs” vecākais inženieris

ARSTA PADOMS

Saslimšana ar vēzi

Par „vēzi” pieņemts apzīmēt veselu ļaundabīgu audzēju grupu, kas sastopami cilvēka organismā. Visiem ļaundabīgiem audzējiem ir vairākas kopīgas pazīmes. Pirmkārt, šie audzēji sākas bez kāda novērtējama iemesla un veidojas visdažādākos orgānos. Otrkārt, audzēja augšanas process ir neapstājamā un audzējs no viena orgāna iespējams, ieaug blakus orgānos. Treškārt, no audzēja atbrīvoties dalījas pa limfas un asins vadiem aizplūst tālu no pamata audzēja un ikkatrā orgānismā vietā rada jaunu audzēja saliņu. Audzēja veidošanās smagi iespaido visu cilvēka organismu. Pamazām iestājas vispārēja nespēka un novājējuma parādības un, ja audzējs netiek savlaicīgi ārstēts, tas pamazām noved pie sasmilkušā organisma bojāejas. Audzējs cilvēka organismā var izveidoties visos orgānos. Tomēr, kā to rāda ilggadējie novērojumi, biežāk ar audzēju saslimst sekojoši orgāni: kuņģis, krūts dziedzeris, dzemdes kakls, plaušas, barības vads, āda un apakšlūpa.

Audzēja ārstēšana iespējama tikai tai stadijā, kad tas atrodas vienā orgānā, nav ieaudzis blakus orgānos, vai izveidojis attālās audzēja saliņas. Pašreizējie ārstēšanas paņēmieni atļauj audzējus pilnīgi droši izārstēt, ja vien ārstēšana uzsākta laikā. Kaut arī pastāv vēl ļoti daudz neatrisinātu jautājumu, kas pilnīgi noskaidrotu audzēju rašanās būtību, tomēr pašreizējās zināšanas par audzēju veidošanās likumiem ir pietiekamas, lai pilnīgi atļautu uzņemties cīņu pret audzējiem. Zinātnieki ir noskaidrojuši, ka audzēji nekad neizveidojas pilnīgi veselos, nepārveidotos orgānos. Tā, pie-

mēram, visbiežāk sastopamais audzējs — kuņģa vēzis nekad neizveidojas pilnīgi veselā kuņģī, bet vienmēr slimnieks iepriekš ir cietis no kroniskas kuņģa saslimšanas, kuņģa katarā, čūlas slimības vai kuņģa polipiēm. Tamdēļ arī pašreiz cīņa pret audzējiem galvenais uzdevums ir vērsties pret šīm ilgstošām, kroniskām slimībām, kuras mēs apzīmējam par priekšvēža slimībām, uz kuru pamata var izveidoties audzējs. Katra orgāna audzējam ir savas īpatnējas pirmsvēža slimības. Savlaicīgu šo slimību ārstēšanu bieži traucē tas, ka daudzas no pirmsvēža saslimšanām nerada nekādas sāpju sajūtas, kamdēļ slimnieki sevi uzskata par veselīgiem un neatrod par nepieciešamu ārstēt nesāpīgas vainas. Nolikā atrast slimniekus ar šādām kroniskām, pirmsvēža slimībām, kas būtu ārstējamas, ārsti izdara veselu iedzīvotāju grupu apskates. Šādas veselu cilvēku profilaktiskās apskates ir īpatnība, kas raksturīga tikai mūsu Padomju veselības aizsardzības sistēmai, tās raksturo mūsu valsts gādību, par darbaļaužu veselību. Tamdēļ iedzīvotāju grupām, kas tiek uzaicinātas profilaktiskās apskates izdarīšanai, būtu jānovērtē tās lielā nozīme, un nebūtu jāizvairās no apskates. Blakus šīm grupu profilaktiskām apskatēm, ik dienas ārstējošie ārsti polikliniķā izdara individuālās profilaktiskās apskates. Cīņa ar vēzi tikai tad kļūs sekmīga, kad katrs cilvēks sekos savai veselībai un tiklīdz ievēros kaut nelielas izmaiņas kādā sava orgāna normalā darbībā, tūlīt griezties pie ārsta, lai izdarītu individuālo profilaktisko apskati.

Ārste A. Žuriga

IRINA BUGRIMOVA

Mana profesija

(1. turpinājums)

Tālīt lauvām vajadzēja lekt caur apli. Gudrākais, mans mīļais Cezars nolēca no postamenta un gatavojās lēcienam. Pēkšņi pie Cezara pieskrēja Arakss un uzlēca tam mugurā. Aizsargādāmais no pēkšņa uzbrukuma, Cezars sāka ar ķepām aizstāvēties un atkusties, bet tas Araksu nenobaidīja. Viņš sāka vēl niknāk uzbrukt Cezaram, koda tam ausis, ķepās. Cezars nepalika parādā. Viens otru kodami, lauvas vēlās pa arenu. Araksam palīgā steidzās brālis Samurs. Pat mēģinājumu laikā, ja kāds no lauvām aizskāra Araksu, tam palīgā steidzās brālis Samurs. Viņi aizvien turējās kopā un viens otru aizstāvēja. Tā tas bija arī šoreiz. Brāļi uzbruka kopīgi Cezaram. Tagad pa arenu vēlās dzīvā lauvu kamols. Es centos lauvas izšķirt, pārtraukt kaušanos.

Zoeriem ir savas parašas. Vajag tikai uzsākt diviem lauvām kautiņu, kad tajā mēties visi pārējie lauvas. Tas ir pats briesmīgākais pārdzīvojums zveru dresētājiem. Lauvas pārslāpja kļūsties cilvēkam, plēšas, pēc tam kopīgiem spēkiem uzbrūk dresētājiem.

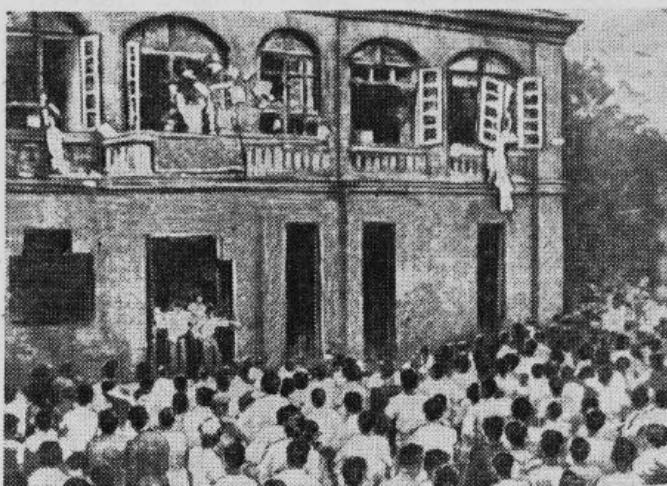
Un, lūk, uz dzīvā lauvu kamolu metās arī pēdējā lauvas—

brāļi Radamess un Diks. Viņi abi koda un skrāpeja kam tikai tika klāt, grūti bija izšķirt un saprast, kurš kuru plēsa, kurš kuru aizstāvēja.

Sevišķi tika Cezaram, kuram no ievainojumiem asinis plūda strauēm. Stiprais un veiklais Cezars gan zobiem, gan ķepām atgānājās no saviem pretiniekiem. Manas pūles izšķīrt plēsoņas, nodibināt kārtību bija veltīgas. Lauvas, apreibušas no asins smakas, nevēroja ne manus sītienu, ne vārdus.

Kautiņa laikā gadījās, ka Arakss un Samurs novēlās līdz izejai un aizsprostoja to. Es atceros bīstamā stāvokli. Sapratu, ja lauvas pārstās plēsties, tie uzbruks man. Un tiešām — visi lauvas, pat mans vecākais audzēknis Cezars pārtrauca plēsties un sāka uzbrukt man. Ar visiem spēkiem centos lauvas nodzīt no izejas un paglābties no nāves briesmām. Bet paši plēsoņas Arakss un Samurs, it kā saprazdami manus nolūkus, neatkāpās no izejas, bet pārējie trīs lauvas uzbruka man no sāniem un aizmugures. Man vajadzēja izcīnīt tā saukto rīpkā aizsardzību. — Vēl mirklis, — domāju es, — un man beigas. Spēki sāka pagurt, bet satracinātā lauvas uzbruka vēl niknāk.

«Lai amerikāņu agresori vācas projām no Āzijas!»

— raksta Ķīnas laikrakstī
Notikumi Taivanā

TAIBEJA. Pretamerikāniskā masu demonstrācija pie ASV sūtniecības ēkas. Sūtniecības ēka tika no demonstrācijas dalībniekiem izdemolēta.

Amerikāņu varas orgānu satraukums

Japanas presē publicēts ziņojums, ka ASV valdība piekritusi nodot japāņu tiesas izmeklēšanai Džirarda lietā. Minētais Džirards ir amerikāņu kareivis, kas nošāvis kādu japāņu sievieti.

Pēc vietējo komentētāju domām, šo lēmumu amerikāņu varas orgāni pieņēmuši, baidīdamies, ka Japanā, kur amerikāņu kareivju plosīšanās izraisa arvien lielāku sašutumu, atteikšanās apmierināt Japanas sabiedriskās domas prasību par Džirarda nodošanu japāņu tiesai, var izraisīt tādu pašu eksploziju kā Taivanā.

Aizrādījums

Turpinās abonentu pieņemšana 1957. gada otrām pusgadam.

Var pasūtīt sekojošus izdevumus bez ierobežojuma:

Cīņa, Sovetskaja Latvija, Sovetskaja Molodež, Pionieris, Skolotāju Avīze, Sports, Padomju Latvijas Komunisti, Aģitatora bloknots, Padomju Latvijas Kolchoznieks, Padomju Latvijas Skola, Karogs, Dadzis un Rīgas vilni. Minēto izdevumu pasūtīšanas termiņš 18. jūnijs.

Turpinās abonentu pieņemšana CENTRALIEM LAIKRAKSTIEM: Pravda, Izvestija, Komsomolskaja Pravda, Pionerskaja Pravda, Ļeņina Promišlennost, Literaturnaja Gazeta, Sovetskaja Rossijs, Sel'skoe Chozjaistvo, Sovetskaja Kultura. CENTRALIEM LAIKRAKSTIEM PASŪTĪŠANAS TERMIŅŠ 11. JŪNIJS.

Abonenti tiek aicināti parakstīšanos uz minētiem izdevumiem izdarīt savlaicīgi.

Kuldīgas rajona sakaru kantora „Preses apvienība”

SĒDIET MIERĪGI,
NEKUSTIETIES!

Kā pa mīgtu atceros, ka cirkā izcēlās neapstāms troksnis. Skatītāji pārbijušies uzlēca no savām vietām. Bet kāda valdonīga balss kļiedza:

— Sēdiet mierīgi, nekustieties!

Un publika sasprindzinātā klusumā apsēdās un sekoja manai nevienmērigai cīņai ar apskurbiem zveriem.

Zaudējuma cerību uzvarēt satracinātās lauvas, no visa spēka iekliedzot:

— Udeni!

Mani pārbijušies palīgi un asistenti virzīja uz lauvām varēnās aukstās ūdens strūkļas. Auksta duša, kā redzams, iespaidoja satracinātās zverus. Lauvas uz brīdi pavirzījās no izejas un zem ūdens strūkļas aizsega, kas atdalīja mani no zveriem, izskreju no arenas.

Lauvas no jauna uzsāka plēsties savā starpā. Baldīdamās, ka zverī viens otru saplosīs, pavēlēju atvērt tuneļa durvis. Visai ārkārtīgi bailīgais Radamess, priedāmies par iespēju izkļūt no kautiņa, metās bēgt tunelī. Viņa būris acumirkli tika aizvērts. Spēcīgās aukstās ūdens strūkļas piespieda cīņu pārtraukt arī pārējiem lauvām. Zverus vienu pēc otra izdevās ar lielām grūtībām iedzīt tunelī un novietot krātīgos.

Ilgī vēl zverī plosījās, mētājās no viena stūra otrā un centās izkļūt no sprostiem.

Nav nemaz jāpiemin, ka apmēram pusē no cirkus apmeklētājiem līdz ar mani nācās izbaudīt auksto dušu. Bet bija tikai oktobra sākums, laiks pastāvēja silts un domāju, ka neviens no apmeklētājiem nesaaukstējās. Bet galvenais, ka visi klātesošie saprata, ka tikai aukstā duša glābs mani no saplosīšanas. Skatītājiem paziņoja, ka izrāde ar lauvām nevar tikt turpināta. Bet to jau skatītāji paši saprata bez paziņošanas.

Pēc izrādes, kas prasīja gandrīz manu dzīvību, pilsētā un apkārtnē kārveidās izplatījas valodas, ka lauvas saplosījuši Bugrimovu. Atrādās pat „acu liecinieki”, kuri redzējuši visu to „savām acīm”.

Lūk, kāpēc nepārtraukti zvanija telefons Soču cirkus direktora kabinetā un atpūtnieki nepārtraukti valcāja, kā kļūst zveru dresētājam.

PAZAUDEJU VARU PĀR
ARAKSU

10 dienas pēc lauvu kautiņa kopā ar vīru Konstantinu centāties no jauna atjaunot zveros disciplīnu un uzsākt triku mācīnājumus, kurus tie izpildīja jau daudzus gadus. Ar grūtībām un lielu neatlaidību mums izdevās ceturss lauvas no jauna pakļaut cilvēka gribai. Viņi no jauna vairāk vai mazāk apguva savu iepriekšējo artista stāju, ar vīriem varēja strādāt. Sliktāk jau bija ar Araksu. Viņš

SPORTS

Motocikletu
sacikstes

Svētdien, 2. jūnijā „Daugavas” stadionā notika motosacikstes veiklības braukšana. Pavisam sacensībās startēja 15 dalībnieki.

Pirmie šķēršļu braucienā startēja dalībnieki ar 125 cm³ klases motocikliem. Ar pirmo numuru brauca ATK-7 šofēris Kurts Kuglans. Viņš distancē veica vislabākajā laikā — 1 min. 23,8 sek. Otrās vietas ieguvējs Alfreds Vītols atpalika tikai par 13 sekundēm. Trešajā vietā palika Ivars Zemgals. Viņš distancē gan veica 1 min. 27,4 sek., bet braucot ieguva 8 soda punktus.

Motociklu klasē ar 350 cm³ sacentās 7 dalībnieki. Šeit pirmo vietu iecīnīja Kabiles MTS mehanikis Jānis Migla. Viņš distancē veica 1 min. 29,6 sek. ar 3 soda punktiem. Otrā vietā palika pagājušā gada uzvarētājs šīnī klasē Pēteris Zeps. Viņa laiks 1 min. 30,1 sek. ir ļoti tuvs uzvarētāja laikam, bet distancē viņš veica ar 17 soda punktiem. Trešajā vietā ierindojās Pēteris Orskis.

Viens no visinteresantākajiem veiklības braukšanas veidiem ir lēnbraukšana. Šīnī sporta veidā startēja 12 dalībnieki. Vislabāk veicās Viesuram Vidmanim. Viņš nepielaida nevienu kļūdu un distancē veica 1 min. 23,6 sek. Otrās vietas ieguvējs Alfreds Vītols atpalika no viņa par 17,6 sek.

Pēc sacensībām notika uzvarētāju apbalvošana.

A. Adamsons

savainoja un sakoda visus pārējos lauvas. Vairāk kā mēnest ilgi ārstam nācās ārstēt manus cetrkājainos audzēkus, sevišķi Cezaru, kuram bija ticis visvairāk.

Arakss aizvien vēl turpināja nepaklausīt. Viņš meklēja izdevīgu momentu, lai uzbruktu man. Grūti bija iedomāties, ka tas ir tas pats padevīgais lauvēns, mūsu mīļais draiskulis, kura savā laikā vadījām pa pilsētu satē. Neticami, ka Arakss bija tā pārveicies un viņa radušies zveru instinkti, kuri, kā likās, jau sen apslēpti.

Neskatoties uz darba biedru un cirkus direktora aizrādījumiem nespēlējot ar savām dzīvībām, mēs nolēmām vēlreiz pamēģināt salābt ar Araksu.

Pēc pusotram nedēļām izrāde atkal sākās kā parasti. Lauvas bija atkal atvestas savos krātīnos pie tuneļa. Un tikko mantārtisti bija ieņēmuši savas vietas uz postamentiem, es pēc Araksa jaunām, zāji zverosācīm un kaķa līenošām kustībām saprata, ka viņš izslidējis no manas varas.

Skatītāji ar aizturētu elpu sekoja zveru dresētājam ne vienmērīgi cīņai ar lauvām, kuros pamodušies snaudošie zveru instinkti.

(Turpinājums sekos)

Redaktora v. E. Adamsons